

»Jeg ser alligevel herop engang i Aften,« sagde Doktoren.

»Ja ja. Som De vil.«

ET Par Dage senere — en mørk, regnfuld Dag med Vind af Sydost — fik Jytte om Eftermiddagen Besøg af sin Fætter Asmus. Han havde nylig mødt hende paa Gaden og var bleven foruroliget af hendes Udseende. Det glædede ham derfor nu at træffe hende beskæftiget med sit Barne-Udstyr, og det saa meget mere, som han ikke var helt sikker paa, hvordan hun vilde modtage den Efterretning, han kom for at bringe.

»Har du nylig hørt fra din Veninde paa Favsingholm?« spurgte han, efter at han forgæves havde søgt at interessere hende for Byens Nyt.

»Ja, det er ikke saa længe siden. Hun skrev til mig i Anledning af Mors Død.«

»Og alt stod godt til derovre?«

»Det tror jeg nok.«

»Du har maaske ikke set, at der har været en større Ildløs paa Favsingholm?«

»Ildløs? . . . Nej!«

»Det stod i Bladene igaar. Der er brændt en Kostald og et Svinehus. Man mener, at Ilden er paa-sat. Din Venindes Mand — Naturdoktoren — har